

[Grünbaum.]

vejende ikke opveje merbelastningen for de små indkomster. De små indkomster får jo i mange tilfælde de 18 pct. lagt ovenpå og vel nok ikke i alle tilfælde den lettelse, der ligger i, at man nu forhøjer bundfradragene fra de nuværende lavere beløb, 2.000 kr. og 2.500 kr., som det er i nogle kommuner, og op til 3.000 kr., der jo bliver det mindste fradrag fremover. Det giver naturligvis en vis lettelse også for de små indkomster, men det vil langt fra, så vidt jeg kan vurdere det på stående fod, kunne opveje belastningen ved, at man lægger 18 pct. ovenpå.

Vi har jo selv været med til at gennemføre denne regel i kommunalskattelovens § 6, stk. 2, men jeg tror, vi må erkende efter nærmere overvejelse, at den virkning, som vi får, og som jeg her har beskrevet, ikke er helt rimelig, og det er svært at se nogen anden vej ud af det dilemma, vi her står over for, end at vi må tage skridtet fuldt ud og gennemføre en ordning, hvorefter personfradraget bliver ens og på 5.000 kr. over hele landet. Det tror jeg bliver konsekvensen af det, men det vil jeg altså gerne have at vi får lejlighed til at drøfte i udvalget.

De øvrige bestemmelser i lovforslaget giver ikke mig anledning til særlige bemærkninger. Vi kan tilsige vor medvirken til en positiv behandling af lovforslaget, idet jeg altså håber, at de tanker, jeg her har fremført, vil få en realitetsbehandling såvel i udvalget som fra ministerens side.

Asger Jensen: Det er jo ikke noget nyt, at man lovgiver på den måde, at kommunerne til en vis grad selv kan bestemme bundfradraget. Vi har jo ofte ændret ved det her i tinget, men der har aldrig været finansministre, der har turdet foreslå, at de skulle være fuldstændig ensartede, og derfor er det vel heller ikke sandsynligt, at man kan gå dette skridt i denne omgang. Men jeg mener, det er et betydeligt skridt i den retning, man går ved det lovforslag, der her foreligger.

Jeg skal ikke være uenig med hr. Grünbaum i, at man bør stille efter at få fradraget gjort ensartet, men jeg synes, der må være grænser for, hvor store skridt man kan tage i den retning. Vi står jo nu midt i kommunesammenlægningerne, og vi når ikke, heller ikke til 1. april 1970, at få afskaffet alle små

kommuner, og dér vil det jo blive nogle kolossale beskatningsprocenter, der skal sættes, hvis man sætter bundgrænsen op dér til samme niveau som for statsskattens vedkommende.

Endnu i skatteåret 1968-69 var der lige ved 600 kommuner, der havde bundfradrag på 4.000 kr. for ægtepar og 2.000 kr. for enlige, og skal det sættes op efter statens regler, betyder det, at det skal sættes op til 10.000 kr. og 5.000 kr., altså noget mere end en fordobling. Jeg synes nok, det er et mål, det er værd at sætte sig. Når vi nu får de større kommuner, bør vi have et ensartet bundfradrag, men jeg synes, det er et godt skridt ad vejen, regeringen her har foreslået vi går.

Jens Chr. Christensen: Lovforslaget er jo en konsekvens af, at vi nu går over til kilde-skatten, og jeg vil på venstres vegne tilsige vor medvirken til, at det kan blive gennemført.

Jeg vil da gerne give hr. Grünbaum ret i, at det var rart, om vi kunne være nået frem til det samme fradrag i alle kommuner, men vi må jo indrømme, at vi står i den situation, at vi knap nok er færdig med at drage de nye kommunegrænser, og ingen ved, hvordan indkomstmassen vil blive i de nye kommuner. Derfor tror jeg, det er rigtigt, at man overlader til kommunernes eget skøn, om de vil anvende det højeste fradrag, de 5.000 kr. pr. person, eller i de mindre kommuner, som det er foreslået, vil nøjes med et mindre fradrag. For vi må jo indrømme, at hvis man siger, at hver kommune skal anvende det store fradrag, vil det betyde en langt, langt højere skatteprocent i de fattigste kommuner. Men jeg giver da hr. Grünbaum ret i, at det må være rimeligt at stille efter, at alle kommuner kunne anvende samme personfradrag.

Jeg kan på venstres vegne tilsige støtte også til de øvrige bestemmelser i de andre paragraffer.

Martin Pedersen: Det er jo rigtigt, at indkomstbeskatningen her i landet efterhånden er blevet meget høj. Det er ikke længere sådan, at man kan sige, at indkomstbeskatningen er høj for store indtægter og for mellemstore indtægter, den er også overordentlig trykkende for små indtægter. Vi